

3. Про судоустрій і статус суддів : Закон України. Відомості Верховної Ради. Закон від 02.06.2016 . Ст. 128. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#Text>

4. Погребняк С.П. Основоволожні принципи права (змістовна характеристика): Монографія. Харків, 2008. 240 с.

5. Конституційне право України За ред. В.Ф. Погорілка. Київ, 2002. 732 с.

МЕДІАЦІЯ ЯК СПОСІБ ВИРІШЕННЯ ГОСПОДАРСЬКИХ СПОРІВ

Сідлецька Ю. М.

магістрант кафедри права

Вінницький національний аграрний університет

Доменішена К. О.

магістрант кафедри права

Вінницький національний аграрний університет

Науковий керівник: Опольська Н. М.

доктор юридичних наук, доцент,

завідувач кафедри права

Вінницький національний аграрний університет

м. Вінниця, Україна

Рівень конфліктної напруженості, що притаманний юридичним спорам, в українському суспільстві, сьогодні, наprivеликий жаль, доволі, високий. Традиційне змагальне вирішення спорів часто стає причиною загострення конфліктів і припинення відносин сторін. Проблеми, що існують у вітчизняному судочинстві, приводять до втрат сил, коштів, часу, навантаження судів великою кількістю справ, а кінцеве рішення, яке завжди задовольняє одну із сторін, в результаті супроводжується труднощами у його виконанні. У зв'язку з цим, видається дуже необхідним звернення до альтернативних способів вирішення конфліктів, використання примирних процедур, особливе місце серед яких посідає медіація. З огляду на те, що медіація на сьогодні ще не має юридичного підґрунтя, висвітлення цього питання є досить важливим та актуальним.

Сьогодні законодавче визначення медіації у вітчизняному законодавстві відсутнє. У Верховній Раді України було вже декілька

zareєстрованих проектів Закону «Про медіацію», проте процес прийняття триває досі.

Легальне визначення медіації наведено в Директиві Європейського парламенту та Ради «Про деякі аспекти медіації в цивільних та господарських правовідносинах» від 21 травня 2008 р. № 2008/52/ЄС, де медіація визначається як структурований процес, незалежно від його назви чи посилання на нього, за допомогою якого дві або більше сторін спору намагаються самостійно, на добровільній основі досягти згоди для вирішення спору за підтримки медіатора [1].

На підставі аналізу ситуації національного судочинства В. В. Землянська стверджує, що така велика кількість справ, які надходять в наші суди є великою проблемою, перевантаженість впливає на строки розгляду справ, які деколи тривають роками, а також на рівень довіри суспільства, тому медіація є одним з альтернативних способів розгляду правових конфліктів [2].

На сьогоднішній час медіація є одним із найпопулярніших альтернативних способів врегулювання спорів (конфліктів) у розвинених країнах світу. Він передбачає залучення посередника (медіатора), який допомагає сторонам конфлікту налагодити процес комунікації, проаналізувати конфліктну ситуацію таким чином, щоб сторони самостійно змогли обрати той варіант рішення який задовольнить інтереси і потреби обох учасників спору.

В Україні медіація в господарському процесі перебуває на стадії становлення та набуває все більшої популярності про що свідчать наукові дослідження цього інституту таких учених, як М.В. Вікторчук [3], В.В. Резнікова [4], Т.П. Зубро [5], І.Ю. Філіпп [6] та інші. Праці цих дослідників можуть бути основою для вирішення деяких теоретичних проблем та прийняття нормативно-правових актів у сфері медіації в Україні. Українське суспільство потребує її майже в усіх видах правовідносин, у тому числі і політичних. У зв'язку з цим, медіація за останні роки починає здійснювати свій активний розвиток на території України. Свідченням тому є створення в Україні низки громадських організацій, які здійснюють розповсюдження медіації на території України.

Основними принципами, на яких ґрунтуватиметься майбутній інститут української медіації, є принцип добровільної участі, принцип активності та самовизначення сторін медіації, принцип незалежності та нейтральності медіатора, принцип конфіденційності інформації щодо медіації. Основними завданнями медіації в господарських спорах є оперативне вирішення господарської суперечки, досягнення позитивного результату, який задовольнить усі сторони конфлікту, та ефективно практичне впровадження результатів медіації.

Якщо порівняти медіацію із судовим розглядом, інститут примирення має такі переваги:

- 1) у процесі медіації сторони відіграють активну роль;
- 2) конфіденційність процесу;
- 3) обмеження часових меж;
- 4) економія коштів;
- 5) з введенням медіації передбачається зменшення рівня корупції;
- 6) сторони самі приймають рішення;
- 7) після проведення процесу медіації, якщо сторони так і не дійшли згоди в процесі медіації, вони повертаються до судового розгляду справи [7].

Для бізнесу швидкість вирішення господарського спору є ключовим чинником. Адже перспектива витратити час та ресурси на довготривалу судову тяганину, щоб в результаті не отримати реального виконання «вистражданого» судового рішення не приваблює нікого. Тож гнучкість та оперативність медіації одразу зробить її привабливим інструментом для вирішення спорів в очах господарюючих суб'єктів.

Таким чином, необхідність інституту медіації є очевидною для українського бізнесу, який давно і наполегливо потребує дієвого інструменту для швидко та ефективного вирішення власних конфліктів.

Отож, підводячи підсумки, необхідно зазначити, що медіація як альтернативний спосіб вирішення спору має багато переваг та є перспективнішою аніж традиційний судовий розгляд. Медіація спрямована на досягнення взаємоприйняттого результату, а не на те, щоб виявити хто правий, а хто винний. Ця процедура дає сторонам можливість оцінити ситуацію з урахуванням становища в майбутньому, а не тільки юридично оцінити факти, як під час розгляду справи судом. Медіація дозволяє сторонам оцінити ситуацію на подальше з урахуванням їх майбутніх інтересів, а не лише юридичної оцінки фактів, як під час судової процедури.

Література:

1. Про деякі аспекти медіації у цивільних та господарських правовідносинах: Директива Європейського парламенту та Ради № 2008/52/ЄС від 21 травня 2008 р. // База даних «Законодавство України». URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_a95#Text.

2. Землянська В. Альтернатива судам – належить вам. Юридична газета. URL: http://bihun.in.ua/uploads/tx_upspubs/L_2007_Zemlyanska.pdf (дата звернення 13.04.2018).

3. Вікторчук М.В. Медіація як альтернативний спосіб вирішення господарських спорів в Україні. *Вісник Луганського державного*

університету внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка. 2016. Вип. 3. С. 168-177.

4. Резнікова В.В. Медіація (посередництво) як спосіб вирішення господарських спорів. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія «Юридичні науки»*. 2012. Вип. 90. С. 10-15.

5. Зубро Т.П. Медіація як спосіб альтернативного врегулювання спорів в європейському просторі. *Збірник наукових праць Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди. Серія «Право»*. 2014. Вип. 21. С. 130-136.

6. Філіпп І.Ю. Інститут медіації як спосіб вирішення спорів у господарських правовідносинах. *Вісник Академії митної служби України. Серія «Право»*. 2014. № 2. С. 106-113.

7. Бортнікова А.Г. Щодо правового статусу медіатора. Київ. 2015. С. 219-222.

ГЕНЕЗА МІЖНАРОДНОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРАВА

Соколова А. С.

*магістрант кафедри міжнародного права
та порівняльного правознавства
Міжнародний гуманітарний університет
Науковий керівник: Андрейченко С. С.
доктор юридичних наук, доцент,
завідувач кафедри міжнародного права
та порівняльного правознавства
Міжнародний гуманітарний університет
м. Одеса, Україна*

Розвиток міжнародно-правового регулювання транскордонних інформаційних відносин відбиває домінуючі технологічні засоби комунікацій в різні періоди часу історії людства, використання яких знаходило своє правове закріплення в тих чи інших міжнародно-правових актах з певною специфікою.

Поява писемності дозволила людству фіксувати і зберігати в рукотворній формі інформацію, а разом з цим забезпечила передачу знань наступним поколінням. Без появи писемності важко було б уявити розвиток права, міжнародного права в тому числі. Правове вирішення питань, пов'язаних з поширенням інформації через кордони, зокрема